

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลตะนาวศรี

เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์

พ.ศ. ๒๕๖๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกอบกับมาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ องค์การบริหารส่วนตำบลตะนาวศรีโดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลตะนาวศรีและนายอำเภอสวนผึ้ง จึงตราข้อบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลตะนาวศรี เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลตะนาวศรีตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบัญญัตินี้

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การมีสัตว์ไว้ในครอบครองและดูแล เอาใจใส่ บำรุงตลอดจนให้อาหารเป็นอาจิน

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การสละการครอบครองสัตว์หรือปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงโดยปราศจากการควบคุม

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า ผู้ครอบครองสัตว์ด้วย

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์หรือที่เลี้ยงสัตว์

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกององค์การบริหารส่วนตำบลตะนาวศรี

“ราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์การบริหารส่วนตำบลตะนาวศรี

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชน และประชาชนสามารถใช้ประโยชน์ได้หรือใช้สัญจรได้

ข้อ ๔ เพื่อประโยชน์ในการรักษาสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่นหรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ในพื้นที่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลชนาวศรีเป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

ข้อ ๕ ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลชนาวศรีเป็นเขตควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ดังต่อไปนี้

- (๑) ช้าง
- (๒) ม้า
- (๓) โค
- (๔) กระบือ
- (๕) สุกร
- (๖) แพะ
- (๗) แกะ
- (๘) ห่าน
- (๙) เป็ด
- (๑๐) ไก่
- (๑๑) สุนัข
- (๑๒) แมว
- (๑๓) งู
- (๑๔) จระเข้
- (๑๕) นก
- (๑๖) กระจ่าง
- (๑๗) กบ
- (๑๘) ปลา

(๑๙) สัตว์ป่าตามกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าซึ่งได้รับอนุญาตจากกรมป่าไม้

ข้อ ๖ การเลี้ยงสัตว์เพื่อการประกอบการที่เป็นการค้า สถานที่ตั้งอยู่ห่างจากชุมชน สถานที่ท่องเที่ยว ที่สาธารณประโยชน์ ศาสนสถาน โบราณสถาน สถาบันการศึกษา โรงพยาบาล หรือสถานที่อื่น ๆ ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ในระยะที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพและไม่ก่อเหตุรำคาญต่อชุมชนโดยควรมีระยะห่างจากสถานที่ที่กล่าวข้างต้นและห่างจากแหล่งน้ำสาธารณะในระยะทาง ดังต่อไปนี้

(๑) สำหรับสถานประกอบการน้อยกว่า ๕๐ ตัว ควรมีระยะห่างในระยะที่ไม่ก่อให้เกิดความรำคาญต่อชุมชนใกล้เคียง

(๒) สำหรับสถานประกอบการตั้งแต่ ๕๐ - ๕๐๐ ตัว ควรมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๒๐๐ เมตร

(๓) สำหรับสถานประกอบการเกินกว่า ๕๐๐ ตัว ควรมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ เมตร

ข้อ ๗ นอกจากการเลี้ยงสัตว์ตามปกติวิสัยแล้ว เจ้าของสัตว์ต้องปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มั่นคงแข็งแรงตามความเหมาะสมแก่ประเภทและชนิดของสัตว์และให้มีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีพของสัตว์ มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่เพียงพอ มีระบบการระบายน้ำและสิ่งโสโครกที่ถูกต้องลักษณะ

(๒) รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ

(๓) กำจัดซากสัตว์ มูลสัตว์ และของเสียจากการเลี้ยงสัตว์ให้ถูกต้องลักษณะ

(๔) จัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์ เพื่อป้องกันโรคสัตว์ติดคน

(๕) ต้องเลี้ยงสัตว์ในสถานที่ของตน

(๖) ต้องไม่เลี้ยงสัตว์ในสถานที่ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

(๗) ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ข้อ ๘ ในกรณีที่มีเหตุสงสัยว่าสัตว์เลี้ยงนั้นเป็นโรคอื่นอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพหรือติดต่อถึงบุคคลทั่วไปได้ให้เจ้าของสัตว์แยกกักสัตว์นั้นไว้ต่างหากแล้วแจ้งให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือสัตวแพทย์ทราบและต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือสัตวแพทย์

ข้อ ๙ เจ้าของสัตว์ต้องควบคุมดูแลสัตว์ของตนไม่ให้เกิดอันตรายหรือเป็นเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อื่น

ข้อ ๑๐ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

ข้อ ๑๑ ให้นายกองค้การบริหารส่วนตำบลตะนาวศรีเป็นผู้รักษาการตามข้อบัญญัตินี้และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งอื่นใด เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

ปัญญา บุญเลิศ

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลตะนาวศรี